

Kolik je v řádku not a kolik nad linkou být smí?  
Kolik je dětských úst, co zamkneš pralinkou? Kdož ví.  
A proč je, táto, v abecedě před eL Ká?  
A řekni táto, ale vážně, byla Popelka?  
Proč si dívky rády hrajou na velký?  
A pak pláčou jako malý popelky?

Popel krásy, hrášek touhy nenílék,  
přitom schází jen ten pouhý oříšek.

Kolik je písku na pošti a kolik tou pouští vede cest?  
Když éro zemi opouští, co všechno sebou musí nést?  
Může se táto malý změnit ve velký?  
A řekni, táto, jsou dnes ještě Popelky?  
Je to krásný hrát si věčně s otázkou,  
je krásný běžet dál i za láskou.

Věčně ptát se, běžet světem, řeknu vám.  
Proto fandím dětem a všem Popelkám.